

Niet ondertekend afschrift afgeleverd aan
uitsluitend voor bestuurlijke inlichting -
enkel voor behoeften van inwendige aard.

Nr. C/1897/11
van het arrest

Nr. 2011/5474
van het repertorium

Nr.
2010 CO 1340
2010 PGA 7221
2010 VJ11 1330
van de zaak

- wooncode

- verbouwdrechtmaking

omkoerend goed

-COIV

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

2523

zonder beroep,
geboren te op

woonstkiezend ten kantore van Mr. Sophie VAN CAMP,
advocaat te Antwerpen, kantoorhoudende te 2018
Antwerpen, Brusselstraat 59,

gesteld bij akte verleden door onderzoeksrechter
te , op 21 maart 2007, het
onderzoek geopend zijnde ingevolge deze
aanstelling als burgerlijke partij

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr. Benny Goossens, advocaat
bij de balie van Gent

tegen

1. ingeschreven in de Kruispunt Bank der Ondernemingen onder het nummer met zetel gevestigd te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Catherine Bibaer loco Mr. Johan Van Kelst, beiden advocaat bij de balie van Antwerpen

2521

2. (zaakvoerder geboren te (op (voorheen wonende te : thans wonende te : Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Enrico De Simone, advocaat bij de balie van Antwerpen, en tevens bijgestaan door een door de Heer Voorzitter aangestelde tolk die de daartoe vereiste eed heeft afgelegd

3. zelfstandige geboren te () op wonende te , Belgische

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Rahim Aktepe, advocaat bij de balie van Antwerpen

Beklaagd van:

te _____

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A.

de eerste en de tweede,

van 20 oktober 2005 tot 30 december 2007,

Bij inbreuk op artikel 433decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten nadele van
, een studio gelegen te
, gelijkvloers;

B.

de eerste en de tweede,

van 20 oktober 2005 tot 30 december 2007,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006 (B.S. 05.10.2006) en van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007), een woning in het onroerend goed

gelegen te
gekadaastreerd als :
met een oppervlakte van 140 m²

eigendom van en
bij akte verleden op door notaris

rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5 van het decreet,

namelijk een woning op de gelijkvloerse verdieping;

C.

de eerste, de tweede en de derde,

Door gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg, maar zonder het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen, onopzettelijk aan slagen of verwondingen te hebben toegebracht.

I. op 10 november 2006,

II. op 30 december 2006,

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van de beklaagden door de bewaarder der Hypotheken eerste kantoor te , d.d. :

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 29 november 2010 door de beklaagde tegen alle beschikkingen
- op 30 november 2010 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen de beklaagde
- op 7 december 2010 door de beklaagden en tegen alle beschikkingen
- op 7 december 2010 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen de beklaagden en

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 22 november 2010 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De rechtbank bepaalt derhalve de incriminatieperiode met betrekking tot de feiten A en B als "van 1 februari 2006 tot 30 januari 2007".

...

Meromschrijft de incriminatieperiode voor de feiten A en B zoals hoger bepaald.

VEROORDEELT:

- eerste beklaagde, *[naam]*, hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een geldboete van éénmaal VIJFHONDERD EUR.

- tweede beklaagde, *[naam]*, hoofdens de vermengde feiten A, B en C tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot geldboete van éénmaal VIJFHONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

- derde beklaagde, *[naam]*, hoofdens het haar ten laste gelegde feit C tot een hoofdgevangenisstraf van DRIE MAANDEN en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en geldboete uitgesproken ten laste van derde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht de drie veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van ieder 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op elk 137,50 EUR.

Verplicht de drie veroordeelden tot betaling van elk 1/3 van de kosten van het geding belopende 229,26 EUR en tot een vergoeding van elk 25,00 EUR.

Zegt dat de geldboeten van éénmaal 500 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk éénmaal 2.750 EUR bedragen.

Zegt dat de geldboete van 100 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 550 EUR bedraagt.

Bepaalt - voor wat tweede en derde veroordeelde betreft - de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op éénmaal drie maanden voor de geldboete van 500,- EUR, en op één maand voor de geldboete van 100,- EUR;

Verklaart verbeurd, lastens eerste en tweede beklagde, het onroerend goed, achterliggende ruimte achteraan op de gelijkvloerse verdieping, achter de kapperszaak, gelegen te :

gekadastréerd als :

bij toepassing van artikel 433terdecies Sw, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf of die gediend hebben tot het plegen ervan.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring uitgesproken ten laste van beide veroordeelden, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond in volgende mate;

Veroordeelt de drie beklagden solidair om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van DUIZEND VIJFHONDERDDRIËENDERTIG (1.533) EUR en NEGENENVEERTIG (49) cent te vermeerderen vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde solidair om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van DUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG (1.750) EUR te vermeerderen vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt de drie beklagden tevens solidair tot betaling aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 650 EUR doch voor derde beklagde, solidair met eerste en tweede beklagde, beperkt tot een bedrag van 400 EUR.

Het meer- en andersgevorderde wordt afgewezen.

* * *

I. Procedure

Het Hof herneemt de behandeling van de zaak in zijn geheel.

De heer Voorzitter doet verslag.

De burgerlijke partij wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De 3 beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun respectieve raadslieden voornoemd. De beklaagde sub 2 wordt bijgestaan door een tolk Frans.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de datumbepaling van de tenlasteleggingen A. en B. gepreciseerd te worden als volgt: "de eerste en de tweede, van 21 november 2006 tot 30 januari 2007", vermits de controle van de woning dateert van 21.11.2006 en de burgerlijke partij in de loop van de maand januari 2007 de woning heeft verlaten.

De omschrijving der feiten onder tenlastelegging B. dient aangevuld te worden als volgt: "Bij inbreuk op de artikelen 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19.08.1997), zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006 (B.S. 05.10.2006), in werking getreden bij artikel 4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30.08.2007), en laatst gewijzigd bij het decreet van 29 april 2011, een woning in het onroerend goed ...".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Eerste beklaagde

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de eerste beklaagde I V F (aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven en aangevuld, niet bewezen.

Uit de statuten van de I ((stuk 106) blijkt dat deze vennootschap als doel heeft, de uitbating van een kapsalon, schoonheidssalon en sauna en de verhandeling van producten en toestellen die daarmee verband houden.

De verhuring van onroerende goederen behoort niet tot het maatschappelijk doel van de vennootschap. De misdrijven waarvoor eerste beklaagde I (thans vervolgd wordt, hebben géén intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, en werden evenmin voor haar rekening gepleegd.

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden bepaald door art. 5 Sw. om eerste beklaagde I strafrechtelijk verantwoordelijk te verklaren voor de haar ten laste gelegde misdrijven, en wordt zij ervan vrijgesproken.

Tweede beklaagde

2. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de tweede beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven en aangevuld, bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door tweede beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

De eerste rechter heeft terecht gemotiveerd dat wat tenlastelegging A. betreft, er ondanks de relatief lage huurprijs toch sprake is van een 'abnormaal profijt', vermits de ruimte achter het kapsalon niet geschikt was als woning. Iedere vergoeding voor de verhuring van zulke ruimte maakt derhalve reeds een abnormaal profijt uit.

De bewering dat de burgerlijke partij zelf heeft aangedrongen om de bewuste ruimte te mogen huren, is vooreerst niet bewezen, en bovendien irrelevant. Het feit dat de burgerlijke partij het misbruik aanvaardt, ontnemt aan de aangeklaagde handeling niet haar onrechtmatig karakter.

Gelet op de schrijnende en ronduit gevaarlijke toestand van de verhuurde ruimte, is het duidelijk

dat tweede beklaagde de intentie had om misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie van het slachtoffer en dat hij tevens het bijzonder opzet had om een abnormaal profijt te verwezenlijken.

Wat tenlastelegging C. betreft, kan tweede beklaagde zich geenszins verschuilen achter het feit dat enkel derde beklaagde eigenaar is van het onroerend goed. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat tweede beklaagde op wederrechtelijke wijze een totaal ongeschikte woonruimte achter de kapperszaak heeft verhuurd, wetende dat de gasinstallatie onveilig was.

Het feit dat de burgerlijke partij als politiek vluchteling tweede beklaagde nooit in gebreke heeft gesteld, neemt niet weg dat tweede beklaagde perfect op de hoogte was van de slechte staat van de ruimte achter zijn kapsalon. In zijn beroepsconclusie noemt beklaagde zichzelf trouwens (potentieel) slachtoffer van de staat van het pand, en stelt hij dat hij niet de macht had om de nodige verbeteringswerken te doen, zodat hieruit zeker kan afgeleid worden dat hij de gebreken kende.

De eerste rechter heeft tweede beklaagde op oordeelkundige gronden schuldig verklaard aan de feiten onder tenlastelegging C.

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Derde beklaagde

3. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de derde beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten onder tenlastelegging C., niet bewezen.

In de handelshuurovereenkomst d.d. 25.02.2003 werd in art. 15 een principieel verbod van onderverhuring opgenomen, zodat derde beklaagde als eigenares van het onroerend goed niet geacht wordt te weten dat de ruimte achter het kapsalon - die niet geschikt noch bestemd was voor bewoning - toch verhuurd werd als woning. Het besluit tot ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de Stad d.d. 08.01.2007 bevestigt dat de bewuste ruimte absoluut niet geschikt was voor bewoning.

Het feit dat derde beklaagde in hetzelfde gebouw een appartement bewoont, betekent niet dat zij op de hoogte was van deze illegale bewoning middels onderverhuring van de ruimte achter de kapperszaak. De toegang tot de woning van derde beklaagde verloopt immers via een afzonderlijke deur aan de rechterkant van het pand, en er zijn geen verbindingen tussen het gelijkvloers en de hogere verdiepingen (zie stuk 40).

Derde beklaagde werd slechts bij aangetekend schrijven van de Stad d.d. 13.12.2006 (stuk 9) in kennis gesteld van het verzoek tot ongeschikt en/of onbewoonbaar verklaren van het gelijkvloers achter. Mede gelet op de eindejaarsfeesten beschikte derde beklaagde over onvoldoende tijd om juridische stappen te ondernemen tegen haar huurster. Derde beklaagde had het incident van 30.12.2006 dus niet kunnen vermijden.

Op 30.12.2006 heeft derde beklaagde samen met de politiediensten vastgesteld dat de gasinstallatie gebreken vertoonde en een gevaar opleverde (stuk 23).

4. Gelet op de beperking van de incriminatieperiode voor wat betreft de tenlasteleggingen A. en B. tot de periode van 21 november 2006 tot 30 januari 2007, kan de verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen met betrekking tot deze tenlasteleggingen enkel betrekking hebben op de daadwerkelijk ontvangen huurgelden in het kader van de onderverhuring voor de maanden november en december 2006 en januari 2007.

Deze verbeurdverklaring werd schriftelijk gevorderd op 25.09.2009 (stuk 161) door het Openbaar Ministerie overeenkomstig art. 43bis, lid 1 Sw.

Uit het strafdossier blijkt echter dat de burgerlijke partij op 20.09.2006 de betaling van de huurgelden heeft stopgezet (zie stuk 47).

Aangezien er in de weerhouden incriminatieperiode door tweede beklaagde geen wederrechtelijk vermogensvoordeel werd genoten, wordt er ook geen verbeurdverklaring overeenkomstig art. 42,3° Sw. uitgesproken.

5. De verplichte verbeurdverklaring van de achterliggende ruimte (achter het kapsalon) op de gelijkvloerse verdieping in het onroerend goed

gelegen te
in toepassing van art. 433terdecies Sw. werd door
de eerste rechter op grond van de veroordeling van
tweede beklaagde wegens de feiten van
tenlastelegging A. terecht met uitstel
uitgesproken, gelet op de specifieke
omstandigheden met betrekking tot de eigendom van
derde beklaagde, die te goeder trouw was.

6. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van tweede beklaagde,
- zijn gelijkaardige strafrechtelijke voorgaanden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde aanleiding geven tot ernstige misbruiken ten opzichte van kwetsbare huurders, en die een inbreuk betekenen op de levenskwaliteit en de persoonlijke levenssfeer van de huurders,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Rekening houdend met bovenstaande elementen werd tweede beklaagde door de eerste rechter terecht gestraft uit hoofde van de vermengde feiten A., B. en C. tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van éénmaal VIJFHONDERD EUR. of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Nu tweede beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de hoofdgevangenisstraf met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de woonkwaliteit van zijn huurders te respecteren.

Zowel de gevangenisstraf als de geldboete moeten tweede beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moeten hem leren de fysieke integriteit van een ander persoon te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Op burgerrechtelijk gebied

7. Het Hof is onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre deze gericht is tegen eerste en derde beklaagde, gelet op hun vrijspraak.

De vordering van de burgerlijke partij is onontvankelijk in zoverre betrekking hebbend op de terugvordering van de huurgelden: volgens de eigen verklaring van de burgerlijke partij werden de huurgelden gedurende 7 maanden door het OCMW van Namen betaald aan eerste beklaagde, zodat enkel het OCMW van het vereiste belang heeft om deze huurgelden vanwege terug te vorderen. De vordering van de burgerlijke partij inzake deze huurgelden is onontvankelijk bij gebreke aan het vereiste belang.

De overige delen van de vordering van de burgerlijke partij in zoverre gericht tegen tweede beklaagde vinden hun grond en oorzaak in de ten laste van beklaagde weerhouden en bewezen feiten, en dienen derhalve gegrond verklaard in de volgende mate:

- De materiële schade ten bedrage van 33,49 EUR wordt aangetoond door de voorgelegde stukken en wordt niet ernstig betwist door tweede beklaagde.
- De lichamelijke en morele schade wordt door het Hof in billijkheid bepaald op 350 EUR voor elk van deze schades = 700 EUR.

De eerste rechter heeft terecht de gevorderde aanstelling van een geneesheer-deskundige als niet opportuun afgewezen.

8. Recapitulerend dient aan de burgerlijke partij te worden toegekend, de som van 733,49 EUR.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212, 282 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 65, 66, 418, 420, 433decies, 433terdecies strafwetboek
- 2, 5, 15, 20 §1 en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003

- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 44, 45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 162bis wetboek van strafvordering
- 1022 gerechtelijk wetboek
- 2 van het K.B. van 26 oktober 2007

Na herneming van de behandeling van de zaak in zijn geheel;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Preciseert de datumbepaling van de tenlasteleggingen A. en B. zoals hiervoor bepaald en vult de omschrijving der feiten onder tenlastelegging B. aan zoals hiervoor bepaald (pagina 7);

Verklaart eerste beklaagde [REDACTED] niet schuldig aan de haar ten laste gelegde misdrijven A., B. en C. zoals hiervoor omschreven en aangevuld, spreekt haar hiervan vrij en ontslaat haar van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart derde beklaagde [REDACTED] niet schuldig aan het haar ten laste gelegde misdrijf C. zoals hiervoor omschreven, spreekt haar hiervan vrij en ontslaat haar van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart tweede beklaagde [REDACTED] schuldig aan de hem ten laste gelegde vermengde misdrijven A., B. en C. zoals hiervoor omschreven en aangevuld, en veroordeelt tweede beklaagde voor deze vermengde feiten tot:

- een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden
- een geldboete van éénmaal VIJFHONDERD EUR gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO

door verhoging met 45 opdecimen of een
vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Verplicht tweede beklaagde () om bij
wijze van bijdrage tot de financiering van het
bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden en aan occasionele
redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG
EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht
op HONDERDZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde () een
vergoeding op van EENENDERTIG EURO en
ACHTENTWINTIG CENT;

Verklaart verbeurd in hoofde van tweede beklaagde
() overeenkomstig artikel 433terdecies lid
2 van het strafwetboek het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als (), beperkt tot de
achterliggende ruimte achteraan op de gelijkvloerse
verdieping achter de kapperszaak, met uitstel van
tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR
vanaf heden;

Op burgerrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de
vorderingen van de burgerlijke partij in zoverre
deze gericht zijn tegen eerste en derde beklaagde;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij
onontvankelijk voor wat betreft de terugbetaling
van de huurgelden;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij
voor het overige ontvankelijk en gegrond voor een
bedrag van 733,49 EUR.

Veroordeelt dienvolgens tweede beklaagde om aan de
burgerlijke partij () een
schadevergoeding van ZEVENHONDERDDRIËNDERTIG EURO
en NEGENENVEERTIG CENT (€ 733,49) te betalen, te
vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf
heden tot de dag der algehele betaling;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het
Openbaar Ministerie, de kosten van de tolk en de
overige kosten gerezen op de strafvordering in
beide aanleggen met betrekking tot eerste en derde
beklaagde ten laste van de Staat;

Veroordeelt tweede beklaagde tot de overige op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 135,05 euro;

Veroordeelt tweede beklaagde tot 1/3 en de burgerlijke partij tot 2/3 van de kosten op burgerrechtelijk gebied in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 55,48 euro;

Veroordeelt tweede beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingvergoeding van

- ZESHONDERDVIJFTIG EURO in eerste aanleg
- ZEVENHONDERDVIJFTIEN EURO in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

L. KNAPEN, Raadsheer,

J. DAENEN, Raadsheer,

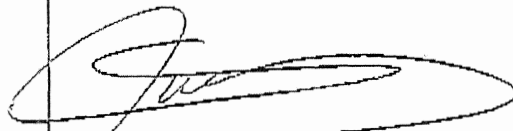
en op de openbare terechtzitting van

DRIËNTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN ELF

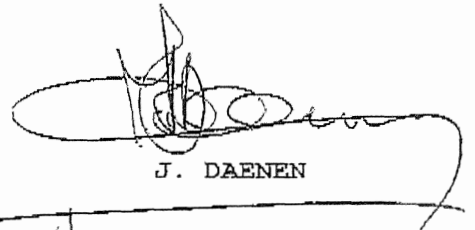
uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

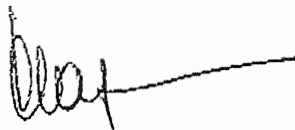
met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

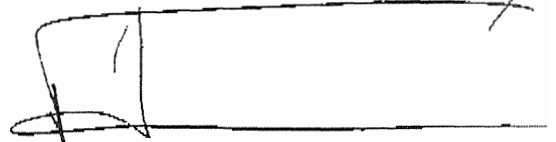
J. GEYSEMANS

J. DAENEN

L. KNAPEN

N. SNELDERS